

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 60

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 23 ianuarie 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 606 din 27 septembrie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 509 alin. (1) pct. 5 raportat la art. 460 alin. (2) din Codul de procedură civilă	2–3
Decizia nr. 708 din 15 noiembrie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 90 alin. (1) și art. 99 lit. c) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor și ale art. 51 alin. (3) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii.....	4–8
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.768/2018. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 4 unități administrativ-teritoriale din județul Hunedoara.....	9–13
35. — Ordin al președintelui Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc pentru aprobarea modelului de Notificare — titlu executoriu și a Procedurii privind modalitatea de notificare a operatorilor economici — organizatori de jocuri de noroc licențiați pentru contribuția anuală prevăzută la art. 10 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc	14–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 606

din 27 septembrie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 509 alin. (1) pct. 5 raportat la art. 460 alin. (2) din Codul de procedură civilă

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 509 alin. (1) raportat la art. 460 alin. (2) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată, din oficiu, de Curtea de Apel Iași — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 667/45/2017 și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.747D/2017.

2. Dezbaterile au avut loc la data de 17 iulie 2018, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 57 și art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, a amânat pronunțarea pentru data de 27 septembrie 2018, dată la care a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Decizia nr. 511 din 3 octombrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 667/45/2017, **Curtea de Apel Iași — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 509 alin. (1) raportat la art. 460 alin. (2) din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată din oficiu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de revizuire.

4. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia arată, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale în condițiile în care soluția pe capătul principal nu privește fondul în sens larg, partea nu are deschisă calea de atac a revizuirii nici cu privire la soluția pe capătul accesoriu, deși aceasta reprezintă o statuare de fond ce afectează în mod direct drepturile patrimoniale ale părții obligate la plata cheltuielilor de judecată. Or, revizuirea este o cale extraordinară de atac îndreptată împotriva erorilor de fapt săvârșite cu ocazia judecării, putând fi incidente multiple ipoteze în care partea ar putea pretinde, în raport cu prevederile art. 509 din Codul de procedură civilă, protecția patrimoniului său afectat

prin hotărârea definitivă pronunțată. Așadar, în măsura în care se interpretează că dispozițiile legale criticate nu deschid calea revizuirii cererilor accesorii de acordare a cheltuielilor de judecată într-o hotărâre pronunțată în revizuire, acestea sunt neconstituționale.

5. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

6. **Avocatul Poporului** apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă. Acesta arată că, din susținerile instanței, rezultă că cererea de revizuire supusă controlului instanței de judecată s-a formulat împotriva unei hotărâri judecătorești pronunțate tot în calea de atac a revizuirii.

7. Or, potrivit art. 513 alin. (5) din Codul de procedură civilă, hotărârea dată asupra revizuirii este supusă căilor de atac prevăzute de lege pentru hotărârea revizuită. Astfel, dacă s-a solicitat revizuirea unei hotărâri care a rămas definitivă prin neapelare sau prin respingerea ori anularea apelului în baza unei excepții procesuale, hotărârea pronunțată în revizuire poate fi atacată cu apel. Hotărârea prin care s-a soluționat o cerere de revizuire împotriva unei hotărâri a instanței de apel poate fi atacată cu recurs, iar hotărârea pronunțată într-o revizuire care a avut ca obiect o decizie a instanței de recurs este definitivă.

8. Revizuirea este o cale extraordinară de atac promovată pentru a îndrepta erorile de fapt, în scopul restabilirii adevărului în cauză, ceea ce este în deplină concordanță cu prevederile art. 21 din Constituție și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Interesul legat de stabilitatea hotărârilor judecătorești definitive, precum și a raporturilor juridice care au fost supuse controlului instanțelor prin hotărârile respective a impus ca legea să stabilească riguros și limitativ cazurile și motivele pentru care se poate exercita această cale de atac, precum și modul în care acestea pot fi probate.

9. Din această perspectivă, prevederile legale criticate nu aduc atingere accesului liber la justiție, întrucât reglementarea de către legiuitor, în limitele stabilite de Constituție, a condițiilor de exercitare a unui drept, inclusiv prin instituirea unor termene, nu constituie o restrângere a exercițiului acestora. Cum cererea de revizuire a fost judecată de Curtea de Apel Iași, care a dat o soluție cererii de revizuire, și hotărârea dată în revizuire are aceeași soartă și poate fi atacată cu aceeași cale ca și hotărârea revizuită, în niciun caz cu revizuire.

10. Așadar, în realitate, autoarea excepției de neconstituționalitate nu face o veritabilă critică de neconstituționalitate, problemele pe care le ridică fiind de aplicare

și interpretare a dispozițiilor procedurale criticate, chestiuni care țin exclusiv de competența instanțelor de judecată.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum a fost formulat de instanța de judecată, îl constituie dispozițiile art. 509 alin. (1) teza întâi raportat la art. 460 alin. (2) din Codul de procedură civilă. Din examinarea excepției de neconstituționalitate rezultă că, în realitate, obiectul acesteia îl constituie prevederile art. 509 alin. (1) pct. 5 raportat la art. 460 alin. (2) din Codul de procedură civilă, cu următoarea redactare:

— Art. 509 alin. (1) pct. 5: „(1) *Revizuirea unei hotărâri pronunțate asupra fondului sau care evocă fondul poate fi cerută dacă: [...] 5. după darea hotărârii, s-au descoperit înscrisuri doveditoare, reținute de partea potrivnică sau care nu au putut fi înfățișate dintr-o împrejurare mai presus de voința părților;*”;

— Art. 460 alin. (2): „(2) *Dacă prin aceeași hotărâre au fost soluționate și cereri accesorii, hotărârea este supusă în întregul ei căii de atac prevăzute de lege pentru cererea principală.*”

14. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 21 privind accesul liber la justiție. Se mai invocă art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că instanța de judecată, autoare a excepției de

neconstituționalitate, pune problema părții care a căzut în pretenții și care a fost obligată la plata unui quantum al cheltuielilor de judecată (care sunt accesorii). Ipoteza este aceea în care cererea acestei părți, formulată în cadrul procedurii revizuirii, a fost respinsă ca inadmisibilă, iar partea afirmă în cadrul unei noi cereri de revizuire că, ulterior pronunțării hotărârii judecătorești, s-au descoperit noi înscrisuri care dovedesc că instanța judecătorească a fost în eroare atunci când a stabilit respectivul quantum. Așadar, analiza Curții nu va viza ipoteza solicitării pe cale separată/distinctă a cheltuielilor de judecată.

16. Deși în principiu se admite că respectivele cheltuieli de judecată pot fi cerute pe cale principală în cadrul unui alt proces, având în vedere prevederile art. 460 alin. (2) din Codul de procedură civilă, în situația de față, partea care a pierdut procesul nu mai are posibilitatea de a contesta quantumul cheltuielilor de judecată ocazionate de soluționarea cererii de revizuire. Aceasta este consecința logică a faptului că acest quantum a fost discutat în cadrul acțiunii „principale”, respectiv prima cerere de revizuire.

17. Practic, instanța judecătorească solicită **calificarea cheltuielilor de judecată ca fiind obiectul unor cereri cu caracter principal, precum și recunoașterea căii de atac a revizuirii care să fie deschisă împotriva unei hotărâri judecătorești de respingere, ca inadmisibilă, a unei cereri de revizuire, în ceea ce privește cheltuielile de judecată**, acest lucru echivalând cu o solicitare de modificare și completare a legii. În aceste condiții, se constată că autoarea excepției nu formulează o veritabilă critică de neconstituționalitate, ci solicită, în realitate, completarea dispozițiilor de lege criticate. O asemenea solicitare nu intră însă în competența de soluționare a Curții Constituționale, care, conform art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.

18. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 509 alin. (1) pct. 5 raportat la art. 460 alin. (2) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată din oficiu de Curtea de Apel Iași — Secția litigii de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 667/45/2017.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Iași — Secția litigii de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 27 septembrie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 708

din 15 noiembrie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 90 alin. (1) și art. 99 lit. c) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor și ale art. 51 alin. (3) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea-Ștefan Minea	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

7. Prin Încheierea din 8 mai 2017, pronunțată în Dosarul nr. 3.943/1/2016, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 90 alin. (1), cu referire la art. 17 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, și art. 99 lit. c) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor și art. 51 alin. (3) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii.** Prin Încheierea din 12 iunie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 3.496/1/2016, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 99 lit. c) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor și art. 51 alin. (3) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Marius Daniel Șerbănescu și de Laura Valentina Grădină, în cauze având ca obiect soluționarea recursurilor declarate împotriva hotărârilor Secției pentru procurori în materie disciplinară a Consiliului Superior al Magistraturii (CSM), prin care au fost sancționați disciplinar pentru abaterea prevăzută de art. 99 lit. c) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor.

8. **În motivarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 90 alin. (1) și art. 99 lit. c) din Legea nr. 303/2004,** autorul acesteia din Dosarul Curții Constituționale nr. 1.851D/2017 susține, în esență, că sintagmele „*acte sau fapte de natură să compromită demnitatea în profesie*” și „*atitudini nedemne*” sunt neconstituționale, deoarece lasă loc arbitrarului în interpretare și fac ca legea să fie nepredictibilă, întrucât magistratul nu cunoaște care anume tip de comportament atrage incidența celor două texte. În acest sens arată că textele de lege criticate nu sunt doar foarte generale, ci și periculos de vagi, întrucât actele materiale din conținutul unei eventuale abateri disciplinare sunt indicate ca fiind „*orice acte sau fapte*”, respectiv „*atitudini nedemne*”, fără a se preciza măcar natura actelor, faptelor sau atitudinilor nedemne sau măcar limitele generale între care acestea ar putea aduce atingere demnității și onoarei profesiei de magistrat. Dispozițiile criticate din Legea nr. 303/2004 sunt total lipsite de previzibilitate, ceea ce contribuie decisiv la apariția arbitrarului în activitatea organelor cu atribuții în cercetarea și sancționarea disciplinară a magistraților. Lipsa de claritate și previzibilitate a textelor de lege criticate a condus la apariția unor practici deviate, dincolo de limita arbitrarului, în activitatea instituțiilor ce au ca obiect de activitate cercetarea și judecarea în materie disciplinară a judecătorilor și procurorilor români. În acest sens

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 90 alin. (1), cu referire la art. 17 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, și art. 99 lit. c) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor și ale art. 51 alin. (3) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, excepție ridicată de Marius Daniel Șerbănescu în Dosarul nr. 3.943/1/2016 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.851D/2017.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 2.151D/2017, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 99 lit. c) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor și art. 51 alin. (3) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, ridicată de Laura Valentina Grădină în Dosarul nr. 3.496/1/2016 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea cauzelor. Curtea, având în vedere identitatea de obiect a cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 2.151D/2017 la Dosarul nr. 1.851D/2017, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor criticate din Legea nr. 303/2004, întrucât acestea sunt clare și previzibile, fiind în concordanță cu textele europene. Referitor la dispozițiile art. 51 alin. (3) din Legea nr. 317/2004 solicită menținerea jurisprudenței Curții Constituționale.

arată că aceste reglementări extrem de vagi au făcut posibil ca exercitarea unui drept constituțional, respectiv dreptul de acces liber la justiție, să fie calificată drept atitudine nedemnă de către autoritățile publice cu atribuții în cercetarea și judecarea cauzelor disciplinare ale magistraților. Se mai susține că textele criticate instituie un regim neclar atât pentru persoana care se poate afla în ipoteza normei, cât și pentru instanța chemată să judece cauza disciplinară, întrucât acestea — în lipsa unor repere clare cu privire la categoriile de acte materiale ce intră în sfera de reglementare a normelor sus-amintite, a limitelor între care executarea acestor acte materiale reprezintă comportamente acceptate, precum și a celor dincolo de care pot aduce atingere onoarei și demnității profesiei de magistrat — fac posibil ca, pe de-o parte, magistratul să nu își poată adapta comportamentul la exigențele ce decurg din eventuala interpretare pe care ar putea să o dea o autoritate publică conduitei sale, iar, pe de altă parte, instanța disciplinară, în condițiile unei norme absolut impredictibile, având libertatea de a interpreta norma după cum îi dictează conștiința, nu are absolut niciun reper cât de cât accesibil pentru a pronunța o hotărâre temeinică și legală, făcând loc arbitrarului în activitatea sa. Așadar, prevederile de lege criticate din Legea nr. 303/2004 contravin dispozițiilor art. 20, art. 21, art. 24, art. 124 și art. 132 din Constituție și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

9. În motivarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 99 lit. c) din Legea nr. 303/2004, autoarea acesteia din Dosarul Curții Constituționale nr. 2.151D/2017 invocă Decizia nr. 225 din 4 aprilie 2017, prin care Curtea Constituțională a constatată că sintagma „*de natură să aducă atingere prestigiului profesiei*” de avocat din cuprinsul art. 14 lit. a) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată, este neconstituțională. De asemenea se invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5), art. 16 alin. (1) și art. 30 alin. (1) și (2), întrucât, în esență, nu există criterii/fapte sau manifestări precis stabilite în lege pentru determinarea abaterii disciplinare, textele criticate fiind imprecise, lipsite de predictibilitate și dând naștere la aprecieri subiective.

10. În motivarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 51 alin. (3) din Legea nr. 317/2004, autorii acesteia susțin, în esență, că acestea contravin dispozițiilor art. 1 alin. (5), art. 16 alin. (1), art. 20, art. 21, art. 24, art. 53, art. 124 și art. 132 din Constituție, precum și celor ale art. 6, art. 13 și art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece instituie, în materia răspunderii disciplinare, exercitarea doar a căii de atac a recursului. Astfel, legiuitorul a înlăturat posibilitatea magistratului de a solicita administrarea nemijlocită a unor probe, de tipul celei testimoniale, de a fi criticate, cu privire la fondul cauzei și la temeinicie, hotărârile instanței de disciplină, ceea ce echivalează cu o îngădire reală a unor drepturi constituționale și convenționale. Practic, autorii excepției susțin neconstituționalitatea reglementării legale criticate, din perspectiva faptului că, în materia răspunderii disciplinare a magistraților, calea de atac nu are un caracter devolutiv, nepermițând instanței de recurs să readministreze probele administrate de instanța de disciplină.

11. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători și-a exprimat opinia, în sensul că prevederile de lege criticate nu contravin dispozițiilor constituționale invocate. Astfel, primul text legal criticat, respectiv art. 99 lit. c) din Legea

nr. 303/2004, prin referirea la conduita magistratului de a se abține de la „atitudini nedemne”, consacră, în fapt, obligația de rezervă ce îi incumbă acestuia. Obligația de rezervă exprimă o sinteză practică a principiilor generale ale deontologiei profesiei (independență, imparțialitate, integritate) și implică moderație și reținere în viața profesională, socială și privată. Obligația de rezervă ce îi incumbă magistratului trebuie analizată și din perspectiva necesității ca acesta să-și conformeze conduita în raport cu principiile morale și etice recunoscute ca atare de societate și să acționeze în toate împrejurările cu bună-credință, corectitudine și decență, fiind, practic, imposibil de enumerat într-un text toate faptele care pot fi de natură să încalce obligația de rezervă. De altfel, formularea folosită de legiuitorul român, ce este criticată sub aspectul neconstituționalității, este în deplin acord cu cea utilizată în documentele internaționale care fac referire la integritatea magistratului. Astfel, în Principiile de la Bangalore cu privire la conduita judiciară, atunci când se analizează valoarea denumită „integritate”, se reține că judecătorul va face în așa fel încât conduita sa să apară în ochii unui observator neutru ca fiind ireproșabilă, menținând astfel trează încrederea oamenilor în corectitudinea puterii judecătorești. De asemenea, în Declarația privind etica judiciară, adoptată la Londra în anul 2010, se consacră obligația de probitate a magistratului și obligația la o atitudine de demnitate și onoare. Aceeași tehnică legislativă se regăsește și în materia răspunderii disciplinare din alte state, unde incriminarea este de ordin general, faptele ce constituie abateri disciplinare fiind stabilite de jurisprudență, astfel încât, față de argumentele expuse, Înalta Curte apreciază că textul criticat răspunde exigențelor de tehnică legislativă, iar, pe de altă parte, nu este în dezacord cu principiile constituționale invocate.

12. Cu privire la dispozițiile art. 51 alin. (3) din Legea nr. 317/2004, instanța apreciază că, în conformitate cu jurisprudența constantă a Curții Constituționale, accesul la justiție nu presupune și accesul la toate mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția, iar instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, deci și reglementarea căii de atac în materia răspunderii disciplinare a magistraților, este de competența exclusivă a legiuitorului, care poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură. Faptul că dispozițiile legale specificate instituie o anume cale de atac sau anumite reguli de competență, în acord cu modalitatea prin care noul Cod de procedură civilă a înțeles să transpună în legislația națională exigențele impuse de Convenție — așa cum rezultă din Hotărârea Guvernului nr. 1.527/2007, prin care au fost aprobate Tezele prealabile ale proiectului Codului de procedură civilă — nu reprezintă o discriminare, în condițiile în care se poate vorbi despre discriminare doar atunci când persoanelor aflate în situații juridice comparabile li se aplică un tratament juridic diferit. Or, procedura de judecată a recursului în fața Înaltei Curți de Casație și Justiție este identică și se aplică în mod similar tuturor persoanelor care sunt părți în fața acestor complete de judecată. În acest context se invocă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, referitoare la garanțiile dreptului la un proces echitabil. Pe de altă parte, se menționează că, dată fiind specificitatea cauzelor în materia contenciosului disciplinar al magistraților, în cadrul unor astfel de pricini, eventualele critici, formulate din perspectiva netemeinicii unei hotărâri, vizează în realitate, mai mult sau mai puțin explicit, aspecte de nelegalitate a acesteia, care pot fi examinate de instanța de control judiciar,

prin încadrarea lor în cazurile de casare prevăzute de art. 488 din Codul de procedură civilă.

13. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

14. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, cu privire la dispozițiile art. 51 alin. (3) din Legea nr. 317/2004, invocă Decizia Curții Constituționale nr. 127 din 1 februarie 2011. Referitor la dispozițiile art. 90 alin. (1) și art. 99 lit. c) din Legea nr. 303/2004 consideră că aceste prevederi sunt în acord cu principiile constituționale, însăși Curtea Europeană a Drepturilor Omului recunoscând imposibilitatea de a se ajunge la o certitudine absolută în redactarea legilor, precum și riscul ca grija pentru certitudine să conducă la o rigiditate excesivă (Hotărârea din 6 decembrie 2012, pronunțată în Cauza *Michaud împotriva Franței*, paragraful 96), dar și faptul că rolul interpretativ al organelor jurisdicționale în garantarea previzibilității dispozițiilor normative în sistemele de drept continental nu trebuie subestimat. Acestor organe le revine sarcina de a interpreta într-o manieră coerentă dispozițiile generale ale unei legi, pentru a stabili sensul lor exact și a disipa orice îndoială în acest domeniu (Hotărârea din 9 ianuarie 2013, pronunțată în Cauza *Oleksandr Volkov împotriva Ucrainei*, paragraful 179).

15. **Avocatul Poporului** menționează că își păstrează punctul de vedere astfel cum a fost reținut în Decizia Curții Constituționale nr. 643 din 1 noiembrie 2016. Cu privire la dispozițiile art. 90 alin. (1) și art. 99 lit. c) din Legea nr. 303/2004 apreciază că acestea sunt suficient de clare, predictibile și neechivoce, destinatarul normei juridice fiind capabil să își adapteze conduita în funcție de conținutul acesteia, în concordanță cu prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție, care consacră principiul respectării obligatorii a legilor. Având în vedere contextul reglementării, destinatarii acesteia, motivul și circumstanțele obligațiilor instituite, rezultă că norma criticată sub aspectul sintagmei „atitudinilor nedemne” este previzibilă pentru destinatarii ei. Altfel spus, chiar dacă textul de lege criticat nu cuprinde o listă exhaustivă a motivelor socotite de legiuitor ca determinând „atitudinilor nedemne”, se poate deduce, din ansamblul dispozițiilor legale analizate, care este sfera acestor motive.

16. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

17. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

18. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 90 alin. (1) și art. 99 lit. c) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie

2005, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 51 alin. (3) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 628 din 1 septembrie 2012, cu modificările și completările ulterioare, cu următorul conținut:

— Art. 90 alin. (1) din Legea nr. 303/2004: „*Judecătorii și procurorii sunt datori să se abțină de la orice acte sau fapte de natură să compromită demnitatea lor în profesie și în societate.*”;

— Art. 99 lit. c) din Legea nr. 303/2004: „*Constituie abateri disciplinare: [...] c) atitudinile nedemne în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu față de colegi, celălalt personal al instanței sau al parchetului în care funcționează, inspectori judiciari, avocați, experți, martori, justițiabili ori reprezentanții altor instituții;*”;

— art. 51 alin. (3) din Legea nr. 317/2004: „*Împotriva hotărârilor prevăzute la alin. (1) se poate exercita recurs în termen de 15 zile de la comunicare de către judecătorul sau procurorul sancționat ori, după caz, de Inspekția Judiciară sau de către ceilalți titulari ai acțiunii disciplinare care au exercitat-o. Competența soluționării recursului aparține Completului de 5 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție. Din Completul de 5 judecători nu pot face parte membrii cu drept de vot ai Consiliului Superior al Magistraturii sau judecătorul sancționat disciplinar.*”

19. Curtea observă că dispozițiile art. 51 alin. (1) din Legea nr. 317/2004, la care fac referire dispozițiile art. 51 alin. (3) din aceeași lege, au următorul conținut: „*Hotărârile secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii prin care s-a soluționat acțiunea disciplinară se redactează, obligatoriu, în termen de cel mult 20 de zile de la pronunțare și se comunică, de îndată, în scris, judecătorului sau procurorului vizat, precum și Inspekției Judiciare ori, după caz, titularului acțiunii disciplinare care a exercitat-o. Comunicarea hotărârilor este asigurată de Secretariatul general al Consiliului Superior al Magistraturii.*”

20. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) și (5), art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 30 alin. (1) și (2) privind libertatea de exprimare, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 124 privind înfăptuirea justiției și art. 132 privind statutul procurorilor, precum și celor ale art. 6 privind dreptul la un proces echitabil, art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv și art. 14 privind interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

21. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 51 alin. (3) din Legea nr. 317/2004, Curtea reține că, prin Decizia nr. 381 din 31 mai 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 634 din 20 iulie 2018, a constatat că acestea sunt constituționale doar în măsura în care se interpretează că „recursul” prevăzut de acestea este o cale devolutivă de atac împotriva hotărârilor secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii pronunțate în materie disciplinară. La paragraful 30 al acestei decizii Curtea a reținut că, întrucât recursul reglementat de art. 51 alin. (3) din Legea nr. 317/2004 este singura cale de acces la o instanță judecătorească în materie disciplinară a judecătorilor și procurorilor, această cale de atac împotriva hotărârilor secțiilor CSM trebuie să fie una efectivă, devolutivă, care să asigure toate garanțiile dreptului de

acces la instanță și al unui proces echitabil, prin luarea în considerare a tuturor aspectelor și prin verificarea atât a legalității procedurii, cât și a temeiniciei hotărârii instanței disciplinare, acesta fiind și sensul art. 134 alin. (3) din Constituție. În măsura în care acest „recurs”, prevăzut de dispozițiile art. 51 alin. (3) din Legea nr. 317/2004, este calificat drept calea extraordinară de atac prevăzută de Codul de procedură civilă, aceste dispoziții sunt neconstituționale, întrucât nu asigură un remediu efectiv, care să fie la dispoziția unui magistrat sancționat disciplinar, în fața unei instanțe, așa cum impun dispozițiile art. 134 alin. (3) din Constituție și jurisprudența constantă a Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului. De asemenea, la paragraful 31 al Deciziei nr. 381 din 31 mai 2018, Curtea a constatat că lipsa unui remediu efectiv împotriva hotărârii secției CSM pronunțate în materie disciplinară, care să permită instanței analiza încălcării drepturilor sub toate aspectele, este de natură să conducă la încălcarea dreptului fundamental la un proces echitabil, sub aspectul dreptului de acces la o instanță. Aceasta întrucât, pe calea recursului reglementat de Codul de procedură civilă, nu se pot invoca motive de netemeinicie a hotărârii atacate, ci numai motive de nelegalitate, iar în recurs nu se pot administra probe, cu excepția înscrisurilor noi.

22. Având în vedere dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 (potrivit căroră „*Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale*”), precum și faptul că încheierile de sesizare a Curții Constituționale au fost pronunțate anterior pronunțării și publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Deciziei nr. 381 din 31 mai 2018, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 51 alin. (3) din Legea nr. 317/2004 a devenit inadmisibilă.

23. Prin urmare, chiar dacă, potrivit art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, în temeiul deciziei anterior menționate, prin care s-a admis excepția, prezenta decizie poate constitui motiv al unei cereri de revizuire, conform art. 509 alin. (1) pct. 11 din Codul de procedură civilă, raportat la incidența acestor ultime articole în speță (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 22 din 21 ianuarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 162 din 9 martie 2015, paragraful 18, Decizia nr. 866 din 10 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 1 februarie 2016, paragrafele 19—23, sau Decizia nr. 365 din 2 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 643 din 22 august 2016, paragraful 40).

24. Cu privire la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 90 alin. (1) și art. 99 lit. c) din Legea nr. 303/2004, Curtea reține că art. 90 prevede îndatorirea judecătorilor și procurorilor de a se abține de la orice acte sau fapte de natură să compromită demnitatea lor în profesie și în societate și face parte din titlul III: „*Drepturile și îndatoririle judecătorilor și procurorilor*” al Legii nr. 303/2004, iar art. 99 lit. c) instituie drept abateri disciplinare atitudinile nedemne în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu față de colegi, celălalt personal al instanței sau al parchetului în care funcționează, inspectori judiciari, avocați, experți, martori, justițiabili ori reprezentanții altor instituții. Aceste dispoziții sunt criticate de autorii excepției, procurori, în principal, din perspectiva lipsei de claritate a sintagmelor „*acte sau fapte de natură să compromită demnitatea în profesie*” și „*atitudini nedemne*”, deoarece lasă

loc arbitrariului în interpretare și fac ca legea să fie nepredictibilă, întrucât magistratul nu cunoaște care anume tip de comportament atrage incidența celor două texte, fără a se preciza măcar natura actelor, faptelor sau atitudinilor nedemne sau măcar limitele generale între care acestea ar putea aduce atingere demnității și onoarei profesiei de magistrat, dând naștere la aprecieri subiective.

25. În ceea ce privește aceste susțineri, Curtea reține că, în jurisprudența sa referitoare la art. 1 alin. (5) din Constituție, a stabilit că una dintre cerințele principiului respectării legilor vizează calitatea actelor normative (Decizia nr. 1 din 10 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 19 februarie 2014, paragraful 225). În acest sens, Curtea a constatat că, de principiu, orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de clar și precis pentru a putea fi aplicat; astfel, formularea cu o precizie suficientă a actului normativ permite persoanelor interesate — care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist — să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat. Desigur, poate să fie dificil să se redacteze legi de o precizie totală și o anumită suplețe poate chiar să se dovedească de dorit, suplețe care nu afectează însă previzibilitatea legii (a se vedea, în acest sens, spre exemplu, Decizia nr. 1 din 11 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2012, sau Decizia nr. 447 din 29 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 674 din 1 noiembrie 2013).

26. De asemenea, prin Decizia nr. 494 din 17 iulie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 901 din 26 octombrie 2018, pronunțându-se asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 99 lit. h) din Legea nr. 303/2004, criticate tot din perspectiva lipsei de claritate și de previzibilitate, Curtea a reținut că în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului s-a statuat, de exemplu prin Hotărârea din 25 august 1998, pronunțată în Cauza *Hertel împotriva Elveției*, sau prin Hotărârea din 20 mai 1999, pronunțată în Cauza *Rekveny împotriva Ungariei*, că previzibilitatea legii nu trebuie neapărat însoțită de certitudini absolute, iar „certitudinea, chiar dacă este de dorit, este însoțită câteodată de o rigiditate excesivă, or dreptul trebuie să știe să se adapteze schimbărilor de situație”. De asemenea, în Hotărârea din 26 aprilie 1979, pronunțată în Cauza *Sunday Times împotriva Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord*, Curtea de la Strasbourg a reținut că „există multe legi care se servesc, prin forța lucrurilor, de formule mai mult sau mai puțin vagi ale căror interpretare și aplicare depind de practică”. Totodată, prin Hotărârea din 25 mai 1993, pronunțată în Cauza *Kokkinakis împotriva Greciei*, Curtea Europeană a apreciat că legiuitorul nu poate opera cu concepte absolute, motiv pentru care folosește uneori noțiuni vagi, care vor fi definite de jurisprudență.

27. Având în vedere această jurisprudență constantă, atât a Curții Constituționale, cât și a Curții Europene a Drepturilor Omului, Curtea constată că, referitor la cele două texte criticate din Legea nr. 303/2004, legiuitorul nu a încălcat cerințele de claritate și de previzibilitate ale legii, prin folosirea sintagmelor „*acte sau fapte de natură să compromită demnitatea în profesie*” și „*atitudini nedemne*”, deoarece semnificația acestor sintagme poate fi, în mod rezonabil, percepută și înțeleasă de destinatarii normei — magistrați. De altfel, legiuitorul nu putea să prevadă

o listă exhaustivă cu acte sau fapte de natură să compromită demnitatea în profesie și în societate și nici o listă exhaustivă cu atitudini considerate nedemne în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu.

28. De asemenea, Curtea reține că adaptarea conduitei acestora la prescripțiile normei urmează să fie analizată în funcție de circumstanțele concrete, caracteristice fiecărei situații factuale în parte (a se vedea, în același sens, Decizia nr. 494 din 17 iulie 2018, precitată, paragraful 27).

29. Cât privește invocarea Deciziei Curții Constituționale nr. 225 din 4 aprilie 2017, prin care s-a constatat că sintagma „de natură să aducă atingere prestigiului profesiei” de avocat din cuprinsul art. 14 lit. a) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată, este neconstituțională, se constată că această decizie nu are relevanță în cauza de față. La paragraful 25 al acestei decizii, Curtea a reținut că sintagma „de natură să aducă atingere prestigiului profesiei” de avocat din cuprinsul art. 14 lit. a) din Legea nr. 51/1995 contravine dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție, redactarea ei fiind lipsită de claritate și precizie, având în vedere că „nu se precizează în mod clar acele infracțiuni intenționate care aduc atingere prestigiului profesiei de avocat”. Prin urmare, Curtea a reținut că necircumstanțierea expresă a infracțiunilor a căror săvârșire este de natură să aducă atingere prestigiului profesiei de avocat lasă loc arbitrarului, făcând posibilă aplicarea diferențiată a sancțiunii excluderii din profesie, în funcție de aprecierea subiectivă a structurilor profesiei de avocat competente să aprecieze asupra cazului de nedemnitate. Or, textele criticate din Legea nr. 303/2004 instituie îndatorirea judecătorilor și procurorilor de a se abține de la orice acte sau fapte de natură să compromită demnitatea lor în profesie și în societate și reglementează drept abateri disciplinară atitudinile nedemne în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu față de colegi, celălalt personal al instanței sau al parchetului în care funcționează, inspecții judiciari,

avocați, experți, martori, justițiabili ori reprezentanții altor instituții. Așa cum s-a arătat, legiuitorul nu putea să prevadă o listă exhaustivă cu acte sau fapte de natură să compromită demnitatea în profesie și în societate și nici o listă exhaustivă cu atitudini considerate nedemne în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu.

30. Referitor la invocarea dispozițiilor art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare și art. 20 privitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, prin raportare la art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea constată că acestea se referă la dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzei de către o instanță independentă și imparțială și la dreptul la apărare. Or, textele criticate din Legea nr. 303/2004 instituie — fără a avea vreo legătură cu accesul la justiție — îndatorirea magistraților de a se abține de la orice acte sau fapte de natură să compromită demnitatea lor în profesie și în societate și reglementează drept abateri disciplinară atitudinile nedemne în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu, nereferindu-se astfel la un proces în cadrul căruia s-ar putea pune problema respectării garanțiilor dreptului la un proces echitabil.

31. Cu privire la pretinsa încălcare a art. 16 privind egalitatea în drepturi și a art. 30 privind libertatea de exprimare, Curtea reține că acestea nu au legătură cu îndatorirea magistraților de a se abține de la orice acte sau fapte de natură să compromită demnitatea lor în profesie și în societate.

32. În final, cât privește invocarea dispozițiilor constituționale ale art. 124 privind înfăptuirea justiției și art. 132 privind statutul procurorilor, Curtea constată că acestea nu sunt încălcate, ci, dimpotrivă, dispozițiile de lege criticate au fost edictate tocmai pentru a se respecta principiul independenței justiției și statutul procurorului.

33. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 51 alin. (3) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, excepție ridicată de Marius Daniel Șerbănescu în Dosarul nr. 3.943/1/2016 și de Laura Valentina Grădină în Dosarul nr. 3.496/1/2016 ale Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de aceiași autori în aceleași dosare și constată că dispozițiile art. 90 alin. (1) și art. 99 lit. c) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 15 noiembrie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CADASTRU ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ

ORDIN

privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 4 unități administrativ-teritoriale din județul Hunedoara

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă începerea lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, situate pe teritoriul a 4 unități administrativ-teritoriale din județul Hunedoara, după cum urmează:

a) unitatea administrativ-teritorială Băcia — sectoarele cadastrale nr. 11, 12, 13, 14, 15, 25, 26, 27, 28, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 70, 71, 72, 73, 80, 81, 82, 83, 84, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 95, 103, 104, 129, 130, 132, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141;

b) unitatea administrativ-teritorială Certeju de Sus — sectoarele cadastrale nr. 34, 36, 37, 51, 52, 62, 63, 65, 67, 69, 81, 85;

c) unitatea administrativ-teritorială Densuș — sectoarele cadastrale nr. 17, 102, 103, 105;

d) unitatea administrativ-teritorială Sântămăria-Orlea — sectoarele cadastrale nr. 131, 132, 134, 135.

Art. 2. — Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrările de înregistrare sistematică a imobilelor este prevăzută în anexele nr. 1—4 la prezentul ordin.

Art. 3. — Anexele nr. 1—4*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară,
Radu-Codruț Ștefănescu

București, 27 decembrie 2018.

Nr. 1.768.

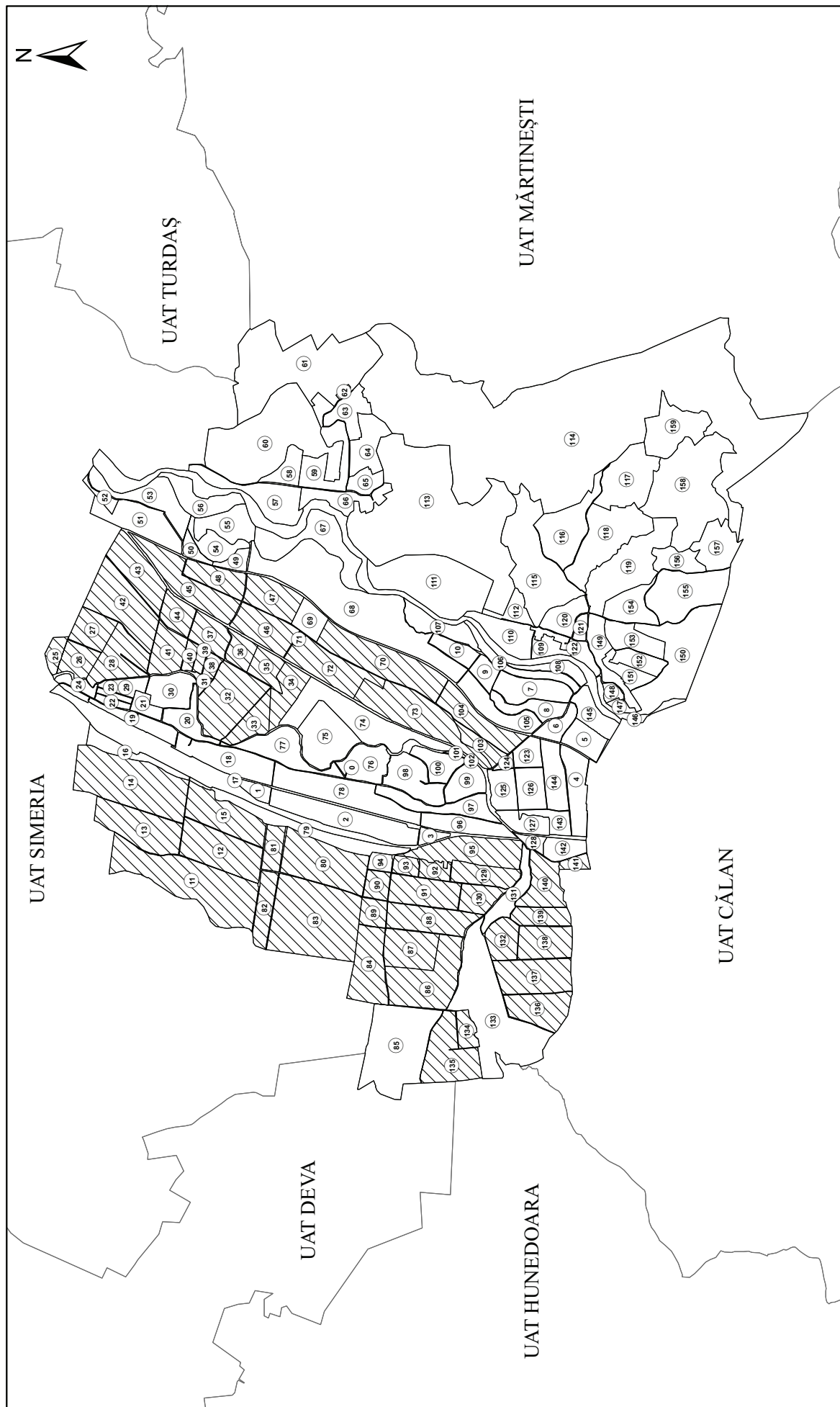
*) Anexele nr. 1—4 sunt reproduse în facsimil.

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: HUNEDOARA

UAT: BĂCIA

Sectoare: 11, 12, 13, 14, 15, 25, 26, 27, 28, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 70, 71, 72, 73, 80, 81, 82, 83, 84, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 95, 103, 104, 129, 130, 132, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141

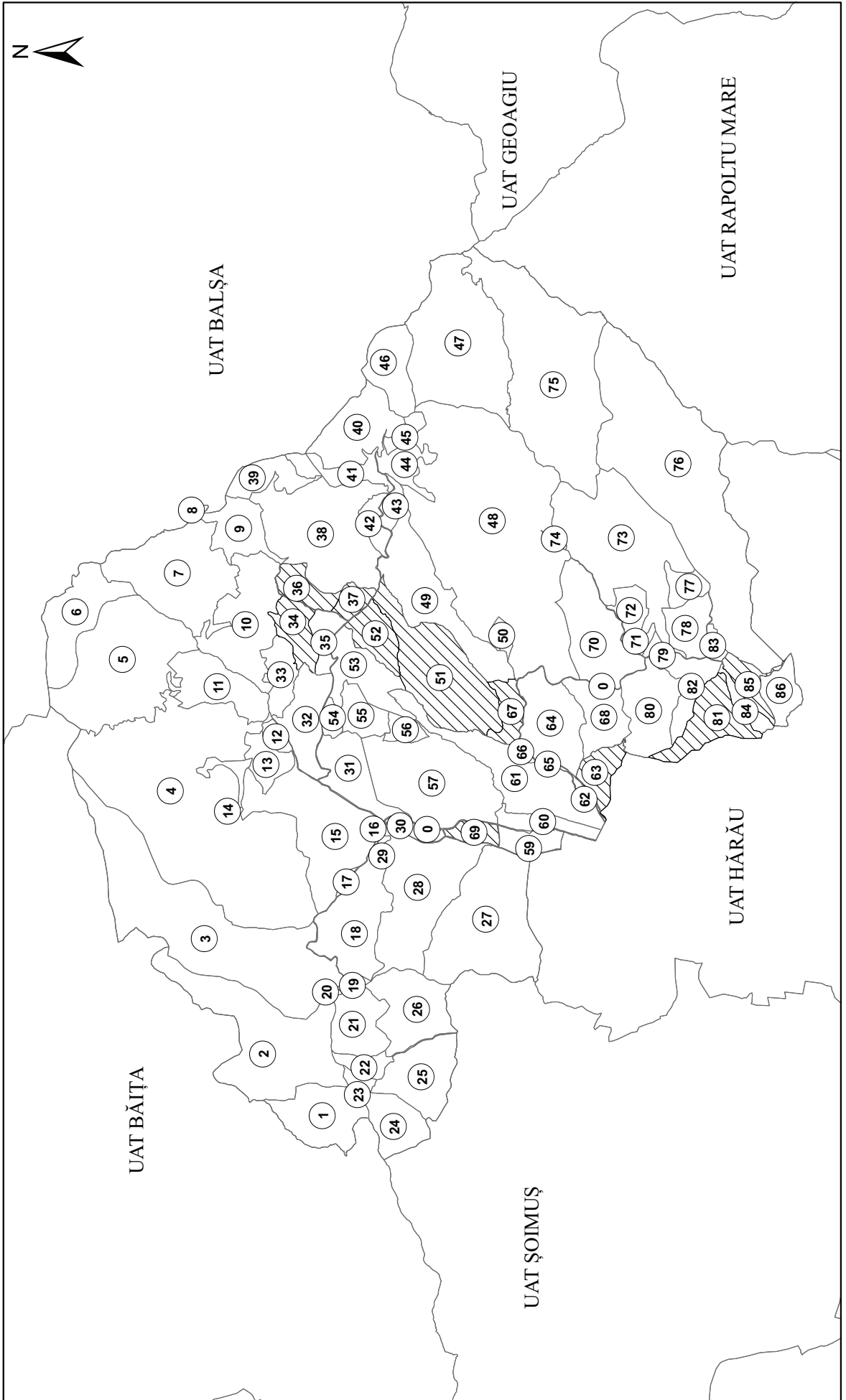

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

JUDEȚ: HUNEDOARA

UAT: CERTEJU DE SUS

Sectoare cadastrale: 34,36,37,51,52,62,63,65,67,69,81,85

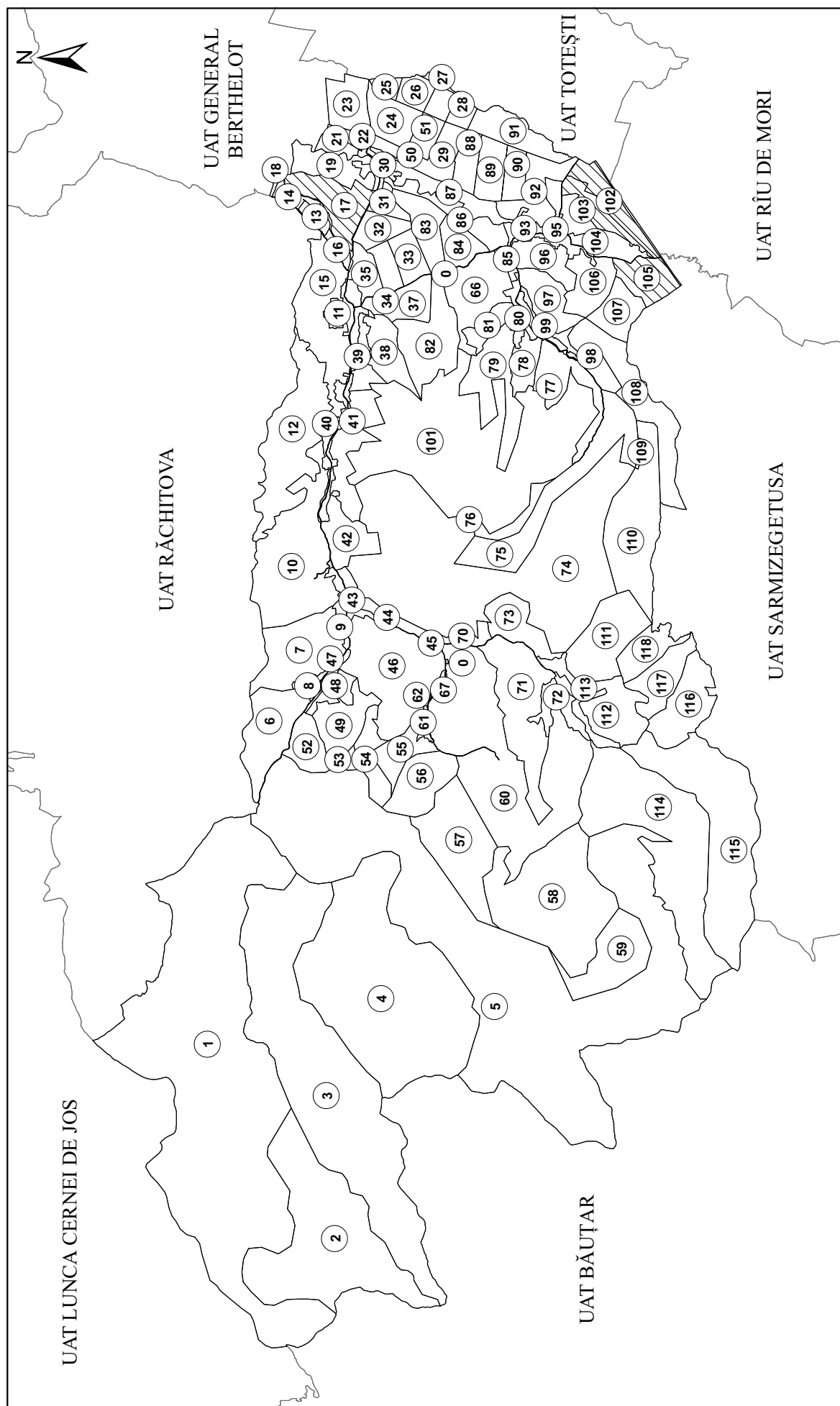

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

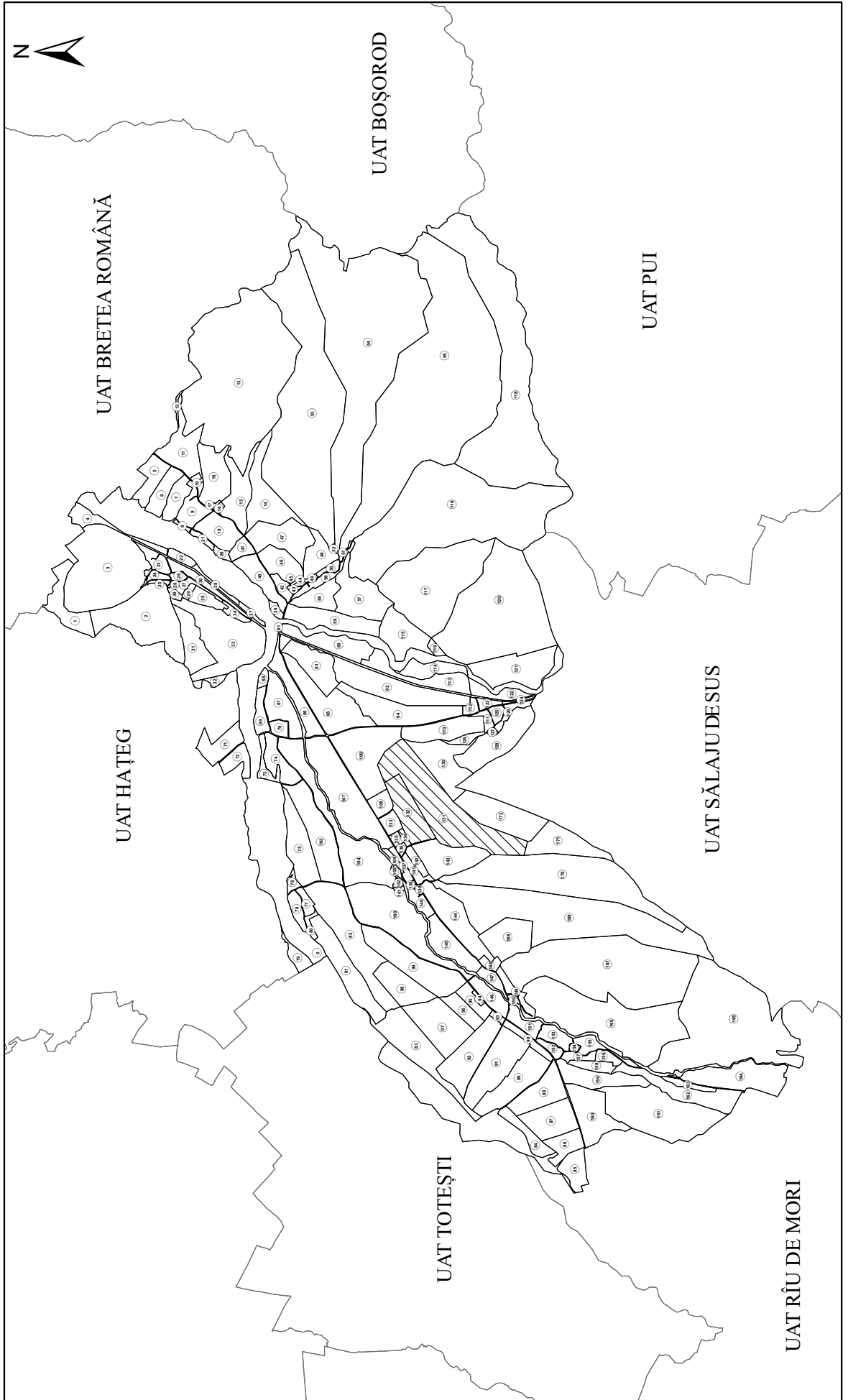
Județ: HUNEDOARA

UAT: DENSUȘ

Sectoare: 17, 102, 103, 105

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
 Județ: HUNEDOARA
 UAT: SÂNTĂMĂRIA-ORLEA
 Sectoare: 131, 132, 134, 135

GUVERNUL ROMÂNIEI
OFICIUL NAȚIONAL PENTRU JOCURI DE NOROC

O R D I N

pentru aprobarea modelului de Notificare — titlu executoriu și a Procedurii privind modalitatea de notificare a operatorilor economici — organizatori de jocuri de noroc licențiați pentru contribuția anuală prevăzută la art. 10 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc

Având în vedere:

- art. 10 alin. (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2010, cu modificările și completările ulterioare;
- Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare;
- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2013 privind înființarea, organizarea și funcționarea Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2013, cu modificările și completările ulterioare;
- Hotărârea Guvernului nr. 298/2013 privind organizarea și funcționarea Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc, cu modificările și completările ulterioare;
- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene;
- Referatul nr. 2.035 din data de 10.01.2019, aprobat de președintele Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc, în temeiul dispozițiilor art. 1 alin. (8) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2013 privind înființarea, organizarea și funcționarea Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2013, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă modelul de Notificare — titlu executoriu, conform anexei nr. 1, care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Se aprobă Procedura privind modalitatea de notificare a operatorilor economici — organizatori de jocuri de noroc licențiați pentru contribuția anuală prevăzută la art. 10 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc, aprobată

cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2010, cu modificările și completările ulterioare, conform anexei nr. 2, care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Structurile de specialitate din cadrul Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc,
Marius-Sebastian Ionescu

București, 10 ianuarie 2019.
Nr. 35.

ANEXA Nr. 1

Nr. /data

Datele de identificare ale Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc

Către

Date de identificare ale operatorului economic

Oficiul Național pentru Jocuri de Noroc, cu sediul în București, Calea Victoriei nr. 9, sectorul 3, reprezentat legal prin președinte,, potrivit art. 92 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, coroborat cu dispozițiile art. 10 alin. (4), (5) și (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2010, cu modificările și completările ulterioare, prin prezenta procedează la

NOTIFICARE — TITLU EXECUTORIU

În temeiul art. 92 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, art. 10 alin. (4), (5) și (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2010, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere Licența nr., a fost emis prezentul înscris, care constituie titlu executoriu pentru următoarele contribuții:

Denumirea obligației bugetare	Tipul licenței	Contul în care se virează contribuția	Suma datorată ¹ (lei)
Contribuție anuală (an)			
.....			
TOTAL			

¹ Cursul de referință utilizat în calculul contribuției exprimate în moneda euro se determină prin transformarea sumelor pe baza cursului de schimb valutar stabilit în prima zi lucrătoare a lunii octombrie din anul precedent, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene. Acest curs se utilizează pe toată durata anului în curs.

Împotriva prezentului înscris se poate introduce contestație la instanța judecătorească competentă, în termen de 15 zile de la comunicare sau luare la cunoștință, în conformitate cu prevederile art. 260 și 261 din Legea nr. 207/2015, privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit dispozițiilor art. 9 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, audierea operatorului economic de jocuri de noroc nu este obligatorie.

Prezentul titlu executoriu va produce efecte juridice după 5 zile de la data comunicării acestuia, potrivit art. 47 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc,
.....

ANEXA Nr. 2

PROCEDURĂ
privind modalitatea de notificare a operatorilor economici — organizatori de jocuri de noroc licențiați
pentru contribuția anuală prevăzută la art. 10 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009
privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc

CAPITOLUL I
Dispoziții generale

Art. 1. — Prezenta procedură cuprinde regulile de bază aplicabile în modul de organizare și desfășurare a recuperării creanțelor bugetare, aparținând Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc, prin notificare, cu respectarea prevederilor:

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 20/2013 privind înființarea, organizarea și funcționarea Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2013, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârii Guvernului nr. 298/2013 privind organizarea și funcționarea Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2010, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene;

— Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL II

Operațiuni premergătoare notificării propriu-zise

Art. 2. — Oficiul Național pentru Jocuri de Noroc aplică procedura de notificare a operatorilor economici licențiați care au derulat activitate în perioada 2015—2018 și care datorează contribuția prevăzută de lege pentru această perioadă, precum și anual, cu 30 de zile înainte de expirarea termenului prevăzut la art. 10 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2010, cu modificările și completările ulterioare, sau odată cu eliberarea deciziei de acordare a licenței pentru operatorii care au obținut licență după aceasta.

Art. 3. — Notificarea prezentată în anexa nr. 1 la ordin reprezintă titlu executoriu și se întocmește de către Direcția generală de autorizare jocuri de noroc, în condițiile Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL III

Redactarea notificărilor și stabilirea sumelor de plată

Art. 4. — Direcția generală de autorizare jocuri de noroc procedează la emiterea Notificării — titlu executoriu, în vederea comunicării către operatorii economici care au derulat activitate în perioada 2015—2018, pentru achitarea creanței bugetare conform prevederilor legale în vigoare.

Art. 5. — Notificările vor fi comunicate tuturor operatorilor economici prevăzuți la art. 10 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2010, cu modificările și completările ulterioare, pentru următoarele contribuții:

— organizatorii de jocuri de noroc la distanță licențiați din clasa I — 5.000 euro/an;

— persoanele juridice implicate direct în domeniul jocurilor de noroc tradiționale și la distanță licențiate din clasa II — 1.000 euro/an;

— organizatorii de jocuri de noroc la distanță monopol de stat clasa III — 5.000 euro/an;

— organizatorii de jocuri de noroc tradiționale licențiați — 1.000 euro/an.

Art. 6. — Modelul din anexa nr. 1 la ordin — Notificare — titlu executoriu — va conține obligatoriu următoarele date:

— datele de identificare ale Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc;

— denumirea operatorului, domiciliul fiscal/sediul social, codul de identificare fiscală, denumirea contribuției, tipul de organizator, suma datorată și contul în care urmează a se vira debitul.

CAPITOLUL IV

Modalitatea de comunicare

Art. 7. — Notificarea se comunică persoanei juridice căreia îi este destinată sau persoanei împuternicite de către aceasta, după caz. În cazul societăților aflate în procedura insolvenței sau în dizolvare, potrivit legii, comunicarea actului administrativ se face administratorului judiciar/lichidatorului judiciar la locul indicat de acesta ori de câte ori se solicită, în scris, acest lucru.

Art. 8. — (1) Comunicarea Notificării — titlu executoriu se face după cum urmează:

a) prin prezentarea reprezentantului persoanei juridice sau a persoanei împuternicite de către aceasta, după caz, la sediul Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc și primirea sub semnătură a notificării, data comunicării fiind data ridicării actului;

b) prin poștă, la sediul social al persoanei juridice sau al persoanei împuternicite de către aceasta, după caz, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire, precum și prin alte mijloace, dacă se asigură transmiterea textului notificării și confirmarea primirii acesteia;

c) prin remiterea, sub semnătură, a notificării de către persoanele împuternicite sau structurile teritoriale ale Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc, data comunicării fiind data remiterii sub semnătură a notificării;

d) prin publicitate, dacă comunicarea nu s-a putut realiza prin celelalte modalități menționate la lit. a)–c). Comunicarea prin publicitate se face prin afișarea, concomitent, la sediul Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc și pe pagina de internet a acestuia a unui anunț în care se menționează că a fost emisă notificarea pe numele persoanei juridice sau al persoanei împuternicite de către aceasta, după caz. Notificarea se consideră comunicată în termen de 15 zile calendaristice de la data afișării anunțului.

(2) Ori de câte ori comunicarea se realizează prin remitere sau publicitate, direcțiile de specialitate din cadrul Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc întocmesc un proces-verbal.

Procesul-verbal se întocmește și în situația în care operatorul economic ori împuternicitul acestuia primește actul administrativ, dar refuză să semneze dovada de înmânare ori, din motive întemeiate, nu o poate semna.

CAPITOLUL V

Termenul de achitare a creanței bugetare

Art. 9. — În termen de 5 zile de la comunicarea Notificării — titlu executoriu, operatorii economici vor vira sumele datorate în contul deschis la Trezoreria Statului indicat în notificare, în conformitate cu prevederile art. 92 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene.

Art. 10. — Neachitarea creanței bugetare în termen de 5 zile lucrătoare de la primire atrage după sine punerea în aplicare a titlului executoriu și dă dreptul Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc să procedeze la executarea silită fără nicio altă somație.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 168058